

İSA'NIN ÖRNEK DERSLERİ SERİSİ

02 BÜYÜYEN TOHUM

Markos 4:26-29 Sonra İsa şöyle dedi: “Tanrı'nın Egemenliği, toprağa tohum saçan adama benzer. ²⁷
Gece olur, uyur; gündüz olur, kalkar. Kendisi nasıl olduğunu bilmez ama, tohum filizlenir, gelişir. ²⁸
Toprak kendiliğinden ürün verir. Önce filizi, sonra başağı, sonunda da başağı dolduran taneleri verir. ²⁹
Ürün olgunlaşınca, adam hemen orağı vurur. Çünkü biçim vakti gelmiştir.”

Bir zamanlar David ve benim bir bahçemiz vardı. Michigan'da okula gidiyorduk. Üniversite, yurttan kalan öğrencilere şöyle bir fırsat verdi: Küçük bir miktar para karşılığında, tam olarak hatırlamıyorum ama 50 metre kare gibi bir bahçe kiraladık. Üniversite, traktörle kiralık bahçeleri sürdürdü. Bizim işimiz sadece bahçeyi ekip dikip biçmekti. Michigan eyaletinde sert kışlar olur. İlk gittiğimizde biz merak ettik, insanlar neden buraya gelip yerleşmişler? O toprağa bir bakarsanız neden oraya yerleştikleri bir sır olarak kalmaz. Sımsiyah. Ne yetiştirmek isterseniz yetiştirebilirsiniz. David ve benim bahçe tecrübemiz yok sayılacak azdı. Ama bahçeyle uğraşmak çok keyifliydi. Tohumları aldık, ektik, suladık.

Ne diktik? Taze fasulye, karpuz, kabak, biber, tabii ki domates. Başka ne vardı unuttum. 50 metre kare kocaman bir yer değildi ve biz acemi çiftçiler olarak sadece öğreniyorduk. Ancak, gerçekten bahçe çok hoş bir uğraştı. Her gün oraya gidip otları yoluyorsunuz. Suluyorsunuz. Ve kısa bir süre içinde o tohumlar filizleniyor. Sanki çocuklarımız gibi. Biz o filizlere baktığımız zaman, Allah'ın ne kadar harika şeyler yaptığını düşünmekten kendimizi alamadık! Neredeyse siyah topraktan yeşil bitkiler bitiyor. Ama nasıl? Küçük bir tohumdan bir bitki geliyor. Tamam, biri toprağı sürdürdü. Tamam, güneş var. Tamam, biz tohumu toprağa koyduk. Ancak o tohum içinde ne varki, böyle bir şey oluyor? Tohum, biraz önce ölü bir nesneydi. Şimdi yaşıyor. Nasıl oluyor? Bitkide bir beyin mi var? Yok!

Tohumun içinde bir hayat ilkesi var. Ancak ne siz ne de ben bu hayat ilkesini uyandırabiliriz. Sadece ve sadece Yaraticımız bu tohumdaki hayat ilkesini uyandırabilir. İsa'nın benzetmesinde, Allah'ın doğada gece, gündüz çalıştığını görüyoruz. Doğa, kendiliğinden çalışmaz, hayat kendi kendine dönmez. Sürekli, Tanrı'dan bir güç geliyor.

Biz, bitkilerimizin büyümesini izlemeyi sevdik. Ama oraya gidip bahçemizi suladığımız zaman, neyi aradık? Doğru. Meyveleri. Bahçeyi diken, meyveyi görmek istiyor.

Domates ve taze fasulye hemen çıktı. En hızlı büyüyen şey kabaktı. Orada Michigan'da, burada bulunmayan bir kabak türü var. Kocaman oluyor. Sadece birkaç gün içinde bir karıştan 50-60 cm.ye kadar büyüyor. Gecenin sessizliğinde büyüyen kabakların çığırını işitebilirsiniz.

Kabaklarımızın epsini yiyemedik. Komşularımıza da verdik. Biber ise çok ilginçti. Diğer bitkiler filizlenip büyüdüler. Ama biber ortada yoktu. Bir bekledik bir bekledik. Biber yoktu. Belki de bir hata yaptığımızı düşündük. Bahçemizin bir köşesine biraz gübre koymuştuk ve herhalde toprağı yakmıştık, çünkü orada hiçbir şey çıkmadı. Biberlere ne yanlış yaptık ki? Ancak, mevsimin sonuna doğru birden bire, biberler güzel güzel çıktılar.

Markos 4:26-29 Sonra İsa şöyle dedi: “Tanrı'nın Egemenliği, toprağa tohum saçan adama benzer. ²⁷
Gece olur, uyur; gündüz olur, kalkar. Kendisi nasıl olduğunu bilmez ama, tohum filizlenir, gelişir. ²⁸

Toprak kendiliğinden ürün verir. Önce filizi, sonra başağı, sonunda da başağı dolduran taneleri verir.
²⁹ Ürün olgunlaşınca, adam hemen orağı vurur. Çünkü biçim vakti gelmiştir.”

Bu benzetmede, kim orağı vurur? Bahçe kimindir?

Matta 9:38 “Bu nedenle ürünün sahibi Rab'be yalvarın, ürününü kaldıracak işçiler göndersin.”

Ürünün sahibi İsa Mesih'tir. O uyumaz. Sürekli bize bakar. Tohumun nasıl filizlendiğini İsa biliyor. O yüzden bu benzetmede tohum saçan İsa değildir, O'nun takipçileridir. Biz, İsa'nın öğrencileri olarak Tanrı'nın sözünü ekiyoruz. Allah, dikilen her tohumdan ürün bekliyor,. Biz, bireyler olarak bir başkasının diktiği tohumun ürünüyüz. O yüzden Rab ürün bekliyor, hem bizim diktiğimiz tohumlardan hem de bizden. Peki, Rab bizden ne gibi bir ürün bekliyor?

Yeşaya 61:11 Toprak filizlerini nasıl çıkartır, Bahçe ekilen tohumları nasıl yetiştirirse, Egemen RAB de doğruluk ve övgüyü bütün ulusların önünde öyle yetiştirecek.

Rab neyi bekliyor? Doğruluk bekliyor. Övgüyü, yani yaptığı iyiliği takdir edenlerden övgüyü bekliyor. Allah, Eski Ahit'teki Yeşaya kitapçığında tarla, ekmek, biçmek kavramlarını ruhsal konuları açıklamak için kullandı. İsa, benzetmesinde dinleyiciler için yabancı bir kavramı anlatmıyordu. Göreceğimiz gibi Eski Ahit'te sık sık bu motife başvuruluyor.

Rab, doğruluk bekliyor. Bazı insanlar, kendi işlerini yapar ve başkalarının hayatlarına zarar vermezse bunun doğruluk olduğunu sayıyorlar. “Ben iyiyim” derler, “kendi hayatımı yaşıyorum, kendime bakıyorum, kimseyi rahatsız etmem, kimsenin işlerine karışmam.” Ancak Rab bizi kendimiz için yaratmadı.

Yeşaya 55:10-11 Gökten inen yağmur ve kar, Toprağı sulamadan, yeri yeşertmeden, Ekinciye tohum, yiyene ekmek vermeden nasıl göğe dönmezse, ¹¹ Ağzımdan çıkan söz de öyle olacaktır. Bana boş dönmeyecek, İstemimi yerine getirecek, Yapması için onu gönderdiğim işi başaracaktır.

Tohum, ekinciye tekrar daha tohum ve yiyene ekmek verir. Rab bizden sadece kendimiz için yaşamaktan daha fazla bir şey bekliyor. Bizim tekrar tohum ve ekmek vermemiz lazım. Hristiyan, bu dünyada, İsa Mesih'i temsil ediyor. Bizim işimiz, başkalarını İsa Mesih için kazanmaktır. Bir bitki büyümezse, ölür. Benmerkezli bir hayatta hiçbir büyüme olamaz. Tanrı'nın Egemenliği, kendini feda eden sevgi üzerinde kuruludur. Bu özverili hayat, İsa Mesih'te gösterildi. İsa Mesih'i Rab ve Kurtarıcı olarak kabul ettiyseniz, kendinizi unutun ve başkalarına yardımcı olmaya çalışın. İsa Mesih'in sevgisinden bahsedin. Kaybolmuş olanları kurtarmak için dua edin ve çalışın. Siz İsa Mesih'in Ruhunu aldıkça, büyüyeceksiniz. Sizin karakteriniz gelişecek. Kutsal Ruh'un meyvesi nedir:

Galatyalılar 5:22 Ruh'un ürünüyse sevgi, sevinç, esenlik, sabır, şefkat, iyilik, bağlılık, yumuşak huyluluk ve özdenetimdir. Bu tür nitelikleri yasaklayan yasa yoktur.

Siz Tanrı'nın sözünü insanların kalplerine ekerken, bir şeyi unutmamanız lazım. Siz ekebilirsiniz, ama ekilen tohumu siz büyütmezsiniz. Bu Allah'ın işidir. Biz hayat ilkesini bitkinin tohumundan nasıl uyandıramazsak, aynı şekilde siz bir başkasının hayatında ruhsal bir uyanış yapamazsınız. Siz, Tanrı'nın sözünü dikip Tanrı'ya yaraşır bir biçimdeki hayat yaşayarak sevimli bir ortam sağlayabilirsiniz, ama o kadar.

Belki Tanrı'nın sözünü bir tohum olarak ektiniz. Ama bir şey çıkmıyor. O tohumun boş çıkıp çıkmayacağını bilmiyorsunuz. Ümidinizi kesmeyin. Tohumun filizlenmesi uzun sürebilir soğuk ve taş gibi bir yürekte. Ancak bir gün, Doğruluk Güneşi olan İsa'nın, ilk ve son yağmur olan Kutsal Ruh'unun etkisiyle, o tohum filizlenip sonsuz yaşama kavuşan bir kişi olabilir. Bir de bazı insanlar hızlı büyüyen kabak gibi oluyor, bazı insanlar ise biber gibidir: geç ürün verir.

Vaiz 11:6 Tohumunu sabah ek, akşam da elin boş durmasın. Çünkü bu mu iyi, şu mu, yoksa ikisi de aynı sonucu mu verecek, bilemezsin.

Yeşaya 32:20 Sulak yerde tohum eken, sığırını, eşeğini özgürce çayıra salan sizlere ne mutlu!

Her tarafa Tanrı'nın sözünü ekin. Çünkü, hangisi büyüyecek bilemezsiniz. Belki siz kendinize, "Müjdeyi paylaşmayayım o kişiyle çünkü o hiçbir zaman kabul etmeyecek" diyorsunuz. Öyle düşünmeyin. Söylediğiniz Söz başarılı olabilir. Az önce okuduğumuz ayet ne söyledi?

Yeşaya 55:11 Ağzımdan çıkan söz de öyle olacaktır. Bana boş dönmeyecek, İstemimi yerine getirecek, Yapması için onu gönderdiğim işi başaracaktır.

Mezmurlar 126:6 Ağlayarak tohum çuvalını taşıyıp dolaşan, sevinç çığlıkları atarak demetlerle dönecek.

Eken, neden ekerek ağlıyor? Tohum, yiyecektir. Ama ikinci, daha ürün bekleyerek yiyebileceği tohumu toprağa veriyor. Tanrı'nın sözünü ekmek, her zaman kolay bir iş değildir. Ancak insanlar sonsuz yaşama kavuşunca nasıl sevinçle çoşacağız!

David'in ateist annesi bir hikaye anlatırdı. Bir adamın tarlası varmış. Taşları otları temizlemiş ve alın teri dökerek güzel ürün yetiştirmiş. Komşusu gelip, "Rab ne güzel bir tarla sağlamış!" demiş. Adam, "Rab tek başına baktığı zaman ne biçimdeydi bir bilseydin" demiş.

Hikayedeki adam, tarlanın başarısını kendi üzerine alıyor sanki Tanrı bir şey yapmamış gibi. Ancak imansız olduğu için şunu anlamıyordu: Hem doğada, hem de ruhsal alanda, bizim işlerimiz var: tarlayı hazırlayıp tohumu ekmek gibi ve bizim yapamayacağımız işleri Rabb'in kendisi yapar. Tohumun toprağın altındaki hareketleri gibi. Sizin ruhsal büyümeniz için, sizin yapmanız gereken bir işiniz var ve Rab bunu sizin için yapmayacak. O işi size verdi.

Markos 4:29 "Ürün olgunlaşınca, adam hemen orağı vurur. Çünkü biçim vakti gelmiştir."

Mesih'in karakteri, halkının arasında bulununca Mesih gelecek. Biz, Mesih'in gelişini çabuklaştırabiliriz:

2 Petrus 3:11 Her şey böylece yok olacağına göre, sizin nasıl kişiler olmanız gerekir? Tanrı'nın gününü bekleyip o günün gelişini çabuklaştırarak kutsallık içinde yaşamalı, Tanrı yolunu izlemelisiniz. O gün gökler yanarak yok olacak, maddesel öğeler şiddetli ateşte eriyip gidecek.

Siz boş durarak İsa Mesih'te büyüemeyeceksiniz. Siz yalnız kendi hayatınıza bakarak Tanrı'nın Egemenliğinin temel ilkeleri olan sevgi, özveri ve fedakarlık yetiştiremezsiniz. Siz sadece kendiniz için mi

yaşıyorsunuz yoksa ürünü, Ürün Sahibi'ne vermek için mi yaşıyorsunuz? Ruhsal gelişmeniz için siz ne yapıyorsunuz?